

Részegh Botond

Siklódy Ferenc laudációja

Uram a gyutacsomért jöttem. Hol hagyta? Valami gyermek kezében láttam utoljára.

Ezzel a Rejtő parafrázissal kell indítsam a laudációt.

Kifürkészhetetlen a gyutacs robbanása által rajzolt vonal íve. Mert hát milyen a gyermek (a majdani művész)? Kíváncsi. Talál egy gyutacsot, és persze menten elfűrészezi, hogy megnézze mi van benne. Ettől azon nyomban felrepül, nem túl gyorsan, de elég magasra ahhoz, hogy fentről szemlélje a világot. Rálátása lesz a dolgokra. Perspektivikusan kezd látni. Hát valahogy így indult Siklódy Ferenc pályája. Vagy röppályája. Azóta észnél akarom mondani réznél van. Természetesen ez nem vicces, sőt egyáltalán nem, csak én teszem azzá, azok után ahogy Siklódy Ferenc még viccesebben elmesélte. **De minden bizonnyal se neki sem a szüleinek nem volt vicces a robbanás pillanata, valamint az, ahogy "szárnyalás" után kinézett. Kérem ne csinálják utána.** Kányádi Sándor bácsi mondta egyszer nekem tréfásan: "Fiam, hozzátok Csíkba még a reformáció sem ért el, de látszik is, írni nem tudtok, na jó, rajzolni azt igen". Kíváncsi lennék, mi lenne az állítás a gyergyói atyafikra. Siklódy gyergyói. Roppant érdekes, és erre nemrég jöttem rá, hogy a gyergyóiak másképp beszélnek, legfőképp mesélnek, használják a szavakat. Elég ha Hazug Pistára gondolunk, a mesélés nagymesterére. Valahogy sokkal cikornyásabban, roppant tréfásan, dagályosan tudják elmesélni, kiszínezni a legegyszerűbb történeteket is.

Siklódy Ferenc Szárhegyen született 1968-ban. Otthon csak kevés ideig "röpködött", mert hamarosan a kor talán legmenőbb művészeti iskolájába, a Marosvásárhely-i Művészeti Líceumba nyert felvételt, ahol többek között fél lábbal szintén szárhegyi Bartis Attila is osztálytársa volt. Onnan egyenes út vezetett a Kolozsvári Ion Andreescu Művészeti Egyetemre. Illetve vezetett volna, ugyanis akkortájt, minden bizonnyal az elhivatottságot és kitartást bizonyítandó többször is felvételizni kellett a szóban forgó egyetemre. Siklódy esetében pontosan 5-ször. Mondanom sem kell, hisz itt ül, hogy ez nem szegte kedvét, és 1996-ban befejezte grafikai tanulmányait. Egy kis szárhegyi kitérő után, ahol a művésztelepet vezette, került Csíkszeredába 1997-ben. Tanárnak. Én is akkortájt, talán kicsit később találkoztam vele, na nem az iskolában, hanem a kor meghatározó kulturális intézményében a Tilosban. Így utólag élek a gyanúperrel, hogy valami történetet mesélhetett, mi pedig hangosan neveltünk. Ezt a szokást kisebb kitérőkkel, kihagyásokkal, azóta is folytatjuk. Kérem higgyék el nekem, nagyon nehéz egy művésszel nem

művészetről beszélni. Vele sokszor sikerül. Alapvető felismerése a modern pszichológiának, hogy az első benyomás elég hosszú időre meghatározza a személyhez fűződő viszonyunkat. Ezt azért tartom fontosnak megjegyezni, mert évek óta azt vallom, hogy a művészeti oktatás elsősorban attitűd kérdése. Siklódy Ferencet a tanítás sosem változtatná szigorú és unalmas professzorrá. És ez igen nagy dolog. Ma, a kütyük világában ébren tartani a diákok érdeklődését a grafika iránt nem kis teljesítmény.

Persze nem feledkezem meg arról sem,

hogy ezt a díjat a művészi érdemeiért kaptam, nyilván erről fogok a legkevesebb szót ejteni, hiszen önképzőművészet iránt érdeklődő emberek, meg fogják nézni a munkáit. Legfontosabbnak tartom, a Siklódy lenyűgöző az elkötelezettségét, elszánt idealizmusát a grafikai technikák iránt. Nem akar tetszelegni, nem akarja megváltani a világot, nagyívű grafikai sorozataiban, amelyekben jelen van a fordulatos mesélés, a mai kornak átértelmezve folytatja azt azerdélyi grafikai hagyományt, amelyek roppant jó ismerője. Gondolok itt a következő sorozatokra,

Torinói fa szobrok, ceruzarajzok, 1991

Szilágyi Domokos MAGYAROK, Polis Könyvkiadó Kolozsvár, kötetéhez 25 rézmetszet, 1996

Francia körtáncok, szénrajz sorozat, 2000

Bolyai verseskötet, Polis Könyvkiadó Kolozsvár, 20 ceruzarajz, 2006

Bogdán László Münchhausen Báró kalandjai a mélabús tornyok városában, 25 rajz 2010

Papp Kincses Emese – Siklódy Ferenc Fekete tükör, Látványregény, 2014

12 vers 12 grafika, linómetszet sorozat Lövétei László verseihez, 2015.

És még egyszer vissza kell kanyarodnom a szövegem elejéhez: a meséléshez. Siklódy legnagyobb sorozata a 450, jól hallották, négyszázötven, mondtam, hogy dagályosan tud mesélni, rézkarcból álló Székelyföldi Képzőművészek Arcképcsarnoka egy méltán lenyűgöző dokumentarista képzőművészeti alkotás. Ezt a sorozatot már 20 éve karcolja, maratja savval, nyomtatja rendületlenül, és ha minden a tervei szerint halad akkor idén először kiállítás is lesz a sorozatból, valamint könyv formájában is megjelenik. Az itt kitüntetett alkotótól derűs kitartást tanulhatunk, és azt, hogy akit a gyutacs egyszer röppályára állít, azt semmi sem akadályozhatja meg, hogy különleges perspektívából szemlélve a világot (mindannyiunk világát), nagyszerű műveket alkosson. Én a magam részéről gratulálok és minden jót kívánok a további nagy sorozatokhoz!

Kolozsvár, 2025.01.24.